

**דפנה ברק ריאיון את הסנאטור
דניאל אינווה (מימין בתמונה, מסייד בעיד
העתיקה), חוקר פרשת אידאן קונטראס:**

הישראלים שיתפו פעולה!

● כעת, כשמישפטו של אוליבר נורת' מסתיים, עדנאן האשוקג'י נעצר, ורבים אחרים שהיו מעורבים באיראנגייט אינם עוד בתפקידם או להבדיל, אינם בין החיים (ראש הס' אייראי לשעבר, ויליאם קייסי, עמי רם ניר). האם, כשהתחלת לעסוק בפרשה, ידעת כיצד כל זה יסתיים? לא היה לי מושג. לא היה מקום בכלל לדעת. השארתי זאת למערכת המיטפתית. בגלל השידורים החיים בטלוויזיה, רבים חשבו, בטעות, שאנחנו התובעים. זה לא נכון. משימתנו לא היתה לחרוץ גורלות של המי עורכים בפרשה.

● איך תגדיר, אם כן, את מה ש'הומל עליך ועל עמיתיי לוועדה? משימתנו היתה לתחקר את מה שאירע ולדווח על כך בפרוטרוט לקונגרס, ולהמליץ כיצד למנוע שמיקרים כאלה יישנו.

● בשלב המתקדם הנוכחי של הס' רשה, אתה חש שמישמתכם הושג? למיה? השאלה הגדולה בפרשה היתה: האם דברים ואנשים פעלו כשורה. מלכתחילה

בארצות נוספות. איך זה השפיע על הירי? האמת היא שניסיתי להימנע מלעסוק באספקט הזה. היה לי ניסיון מחקירה קודמת — פרשת ווטרגייט. ראשית, היו לי התחייבויות נוספות. אני מכהן כיושב ראש תת-ועדה לענייני חוץ, אני חבר בוועדה לענייני ביטחון של הסנאט, חבר בוועדות אחרות. הייתי חייב להשקיע זמן גם בכך. שום דבר לא נעצר בגלל פרשת הנשק האיראני. זאת היתה רק משימה נוספת. לא נותר לי זמן לחגוג. ידעתי מראש שמדובר בהשקעה של זמן רב ומאמץ.

● בשתי הפרשות (וטרגייט ואיראנגייט) צברת, בעת החקירה, כוח אימנטי. ניסיתי שלא להשתמש בכך, באמת! זוהי אחת הפעמים הראשונות שאני מדבר עליך אחר תקופה ארוכה. מתחילת החקירה הודיע תי שאתן שניים-שלושה ראיונות בלבד, ובאמת, אחרי שלוש הופעות, נדמה לי, בטלוויזיה, סירבתי להתראיין על הנושא. ממש שמרתי על פרופיל נמוך, והשתדלתי

האיראני על היחסים בין ארצות הברית לישראל? אס את מדברת על האמון בין שתי המדינות

להתקדם על גב הפרשה, שהשתמשי בכך לצורך קידום או פירסום אישי. נו, מה אני יכול לעשות. אני ממש לא

„הרי לא יכולנו להוציא צויהבאה לראש ממשלת ישראל... מדינה אחרת היתה שולחת אותנו לעזאזל... קראתי את היומן הפרטי של רגן...”

נות, אני, בניגוד לאחרים, אינני חושב שזה הקטין את רמת-האמון.

● בכל זאת, נוצרה מתיחות סביב דרגת שיתוף-הפעולה של ישראל, והיענותה לבקשות האמריקאיות.

אבל הישראלים שיתפו פעולה עם פקידים בבית-הלכן, בעת הפרשה. והם בוודאי חשבו שהפקידים האמריקאיים פעלו בהוראות מל-מעלה. הישראלים הפעילים בפרשה בוודאי רצו להועיל לעצמם. בוודאי. זה לגיטימי.

● המתחיות שעליה דיברתי נ' צרה בעת בקשות האמריקאים לכת' קר את „הישראלים הפעילים בפר' שהי' ישראל, לפי הפירסומים השור' נים, לא נענתה בשלמות לבקשות.

גם זוג-נאהבים לא מסכים לעיתים, נכון? הישראלים, אני אומר, שיתפו פעולה עם הוועדה שלי.

● שיתוף-הפעולה מלא?

מלא! תלוי למה את מתכוונת. אני ביקרתי במיוחד בישראל לצורך זה. נפגשתי או עם ראש-הממשלה ועם אחרים. אני חייב לומר שאני די מרוצה מדרגת שיתוף-הפעולה.

אילו זה היה הפוך — הישראלים היו דר' רשים מהאמריקאים שיתוף-הפעולה שכונה — האם האמריקאים היו קופצים לדום ופותרים מייד את כל התיקים הסודיים? אה? את יודעת באיזה דרישות באו האמרי-קאים?

לכן אני מרוצה, יחסית. אבל מה, כל העת (המשך בעמוד 20)

מתראיין על כך, ואילו ידעתי שכך נתרכו בראיון הזה...

● איך השפיעה פרשת הנשק

שלא לחשוב על הכוח שבירי. מצד שני, תמיד תיחקר לצידי סנאטור נוסף, והרשיתי לכל חבר בוועדה להתבטא, לשאול, להעיר, לתפוס ורקורים. תמיד יהיו מי שיאשימו ויסענו שניסיתי

הבהרנו, חד וחלק, שזה תפקידו של בית-המישפט להחליט.

● בעת השידורים החיים של הח' קירה הסבת לאחת הרמזיות הפוסר' לריות ביותר בארצות-הברית וגם

“JEW LOVER...”

סנאטור דניאל אינווה הוא אמנם ממוצא יפאני, ומראהו המיוחד וקומתו הנמוכה אינם מותירים מקום רב לס' פקות. אמנם הוא נולד, גדל ומוזהה עם מדינת-הוואי, אך יותר מכל הוא מזוהה עם ישראל ויהדות-אמריקה.

אך נכנסתי ללישכתו המרווחת בגיבעת-הקפיטול, הוא נופך לעברי באצבעו: „אסור לך לעבוד היום. זה פסח...” אחרי-כך הראה לי, בגאווה, את המזוזה על דלתו, ומנורה יפהפה החולשת על החדר: „כן, זוהי מתנה, אל תכתבי ממני קיבלתי...”

מהו „הקשר היהודי” של האיש מהוואי, מהמוצא ה-יפאני? „זה הולך אחור המון-המון שנים. נולדתי בהוואי. גדלתי שם, ולא זכור לי שנתקלתי בילדותי ביהודים בקהילה שבה גדלתי. את המונח „יהודים” שמעתי כמעט הראשונה בבית-ספר. המורה הסבירה לנו: „ובכן, היהודים הרגו את ישוע הנוצרי!” זאת היתה הפעם הראשונה ששמעתי את המילה המפורשת. אפילו לא ידעתי איך נראים יהודים.

„הפעם השניה היתה מייד אחרי מלחמת-העולם ה-שניה. הייתי חייל, פצוע. שכבתי ליד חייל שתיאר לי מה ראה בדאכאו. הייתי אז בן 20.

„לא האמנתי לו בתחילה. חשבתי שהוא חולה. אחרי

שחזר באוזני שוב ושוב על התיאורים, החלטתי שאני רוצה לדעת יותר: למה זה קרה, מיהם היהודים האלה. הלכתי לסיפוריות, קראתי כל מה שיכולתי להניח עליו יד. מאותו רגע, השואה לא היוותה לגבי הפתעה, בכלל לא! הרי ההיסטוריה של היהודים היא שואה אחרי שואה: עבדות, שואה, סבל, פרעות... ולמרות הכל, הם שרדו. „הקטע של המורה עם ישוע! הייתי אז קטן, אולי בן 6, 7. זה לא השפיע עלי, מעבר לקוריוז. אחרי הכל, ישוע היה יהודי.”

„מאוחר יותר הלכתי ללמוד מיספטים. ישראל נוסדה. הייתי כבר כלי-כך מעורב רגשית, שהתחלתי למכור בונדס. יש לי כבר יער קטן אי-שם בארץ (נוטעים עץ על שם הפעילים). איפה? ליד ירושלים. היכן שהוא. לא, לא ביקר-תי שם בביקורי בישראל.

„ידוע לי שמהיום אתי כיום כ”JEW LOVER” (כינוי גנאי ל„אוהב-יהודים”). לא, זה לא מוזק ליחסי עם הערבים. אחרי הכל, אני סנאטור בכיר בסנאט האמריקאי. רק עכשיו נפגשתי עם חוסני מובארכ, עם האמיר מבחרין. נכון שאני מקבל מיכתבים מלאי-ביקורת ואף שיטנה על עמדותי הפרו-ישראליות. „מיכתב-איום! אני לא רוצה אף לדבר על כך! עשי לי טובה ואל תמטני בנקודה זאת.

„האם אני שותף לדעוין של בחירות בגדה? כן, זה רעיון חשוב. אינני מסכים שזה יוביל להקמת מדינה פלסטינית. אינני בטוח שאין מנוס מכך. זהו צעד חשוב קדימה!”